36. opfordrer EU, EU's medlemsstater samt det nuværende og kommende OSCE-formandskab til at fortsætte dialogen om OSCE's retlige ramme og til at genfremføre behovet for en hurtig vedtagelse af udkastet til konventionen om organisationens internationale status som juridisk person, dens retlige kapacitet og privilegier og immuniteter, hvilket er en ordning, som ikke berører OSCE's nuværende forpligtelser, men styrker organisationens identitet og profil og samtidig løser en række praktiske personaleproblemer, særligt når de ansatte er beskæftiget i kriseområder;

37. mener, at Europa-Parlamentets formand bør indbydes til at deltage i topmødet, og opfordrer Det Europæiske Råd til at sørge for, at det sker;

38. mener, at Parlamentet for at styrke forbindelserne med OSCE bør overveje at deltage i OSCE's Parlamentariske Forsamling og undersøge muligheden for at oprette en stående delegation til forsamlingen for nøjere at følge OSCE's og forsamlingens aktiviteter;

*

* *

39. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet og Kommissionen, OSCE's medlemslande og OSCE's generalsekretær.

Den demografiske udfordring og solidaritet mellem generationerne

P7_TA(2010)0400

Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2010 om den demografiske udfordring og solidaritet mellem generationerne (2010/2027(INI))

(2012/C 74 E/05)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til sin beslutning af 14. marts 1997 om Kommissionens beretning til Rådet og Europa-Parlamentet om den demografiske situation i Den Europæiske Union (1995) ([1]),

— der henviser til sin beslutning af 12. marts 1998 om Kommissionens demografiske rapport 1997 ([2]),

— der henviser til sin beslutning af 15. december 2000 om meddelelse fra Kommissionen om »Et Europa for alle aldersgrupper - Til fremme af velstand og solidaritet mellem generationerne« ([3]),

— der henviser til Kommissionens grønbog »Demografiske ændringer behov for ny solidaritet mellem generationerne« (KOM(2005)0094),

— der henviser til sin beslutning af 23. marts 2006 om de demografiske udfordringer og solidariteten mellem generationerne ([4]),

— der henviser til sin beslutning af 6. september 2006 om en fremtidssikret europæisk social model ([5]),

— der henviser til sin beslutning af 20. maj 2008 om de fremskridt, der er gjort på området for lige muligheder og bekæmpelse af forskelsbehandling i EU (gennemførelse af direktiv 2000/43/EF og direktiv 2000/78/EF) ([6]),

([1]) EFT C 115 af 14.4.1997, s. 238.
([2]) EFT C 104 af 6.4.1998, s. 222.
([3]) EFT C 232 af 17.8.2001, s. 381.
([4]) EUT C 292E af 1.12.2006, s. 131.
([5]) EUT C 305E af 14.12.2006, s. 141.
([6]) EUT C 279 E af 19.11.2009, s. 23.

Torsdag den 11. november 2010

— der henviser til sin beslutning af 21. februar 2008 om den demografiske udvikling i Europa ([1]),

— der henviser til sin beslutning af 9. oktober 2008 om social integration og bekæmpelse af fattigdom, herunder børnefattigdom, i EU ([2]),

— der henviser til sin lovgivningsmæssige holdning af 2. april 2009 om forslaget til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering ([3]),

— der henviser til Kommissionens meddelelse »Den demografiske udvikling i Europa – En udfordring, men også en chance« (KOM(2006)0571),

— der henviser til Kommissionens meddelelse om fremme af solidaritet mellem generationerne (KOM(2007)0244),

— der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 14. marts 2007 om familien og den demografiske udvikling ([4]) og dens centrale forslag om, at medlemsstaterne undertegner »En Europæisk Familiepagt«,

— der henviser til Kommissionens arbejdsdokument »Europe's demographic future: fakta og tal« (SEK(2007)0638),

— der henviser til publikationerne fra Cedefop »Innovative learning measures for older workers« ([5]), »Working and ageing. Emerging theories and empirical perspectives« ([6]), »Modernising vocational education and training. Fourth report on vocational education and training research in Europe: Synthesis report« ([7]), og »Skills supply and demand in Europe. Medium-term forecast up to 2020« ([6]),

— der henviser til Kommissionens "Demography Report 2008: Meeting Social Needs in an Ageing Society (SEK(2008)2911),

— der henviser til den fælles rapport, der er udarbejdet af Kommissionen og Udvalget for Økonomisk Politik (gruppen for befolkningsaldring) om »2009-rapporten om befolkningens aldring«: de økonomiske og budgetmæssige fremskrivninger for EU's 27 medlemsstater (2008-2060),

— der henviser til artikel 25 og 34 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som udtrykkeligt fastsætter ældres ret til at føre et uafhængigt liv og at deltage i det sociale og kulturelle liv og retten til adgang til sociale sikringsydelser og sociale ydelser til sikring af alderdomsbeskyttelse,

— der henviser til artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som udtrykkeligt forbyder enhver forskelsbehandling på grund af alder,

— der henviser til Kommissionens forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering (KOM(2008)0426) og parlamentets udtalelse herom,

— der henviser til artikel 2 og artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

([1]) EUT C 184 E af 6.8.2009, s. 75.
([2]) EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 11.
([3]) EUT C 137 E af 27.5.2010, s. 68.
([4]) EUT C 161 af 13.7.2007, s. 66.
([5]) Cedefop, serien Panorama, 159. Luxembourg, Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer, 2008.
([6]) Luxembourg, Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer, 2010.
([7]) Cedefop, serien Reference. Luxembourg, Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer, 2009.

— der henviser til Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ([1]),

— der henviser til forretningsordenens artikel 48,

— der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender og udtalelser fra Økonomi- og Valutaudvalget og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0268/2010),

A. der er overbevist om, at et menneskeværdigt samfund bygger på princippet om en ligelig fordeling mellem generationerne,

B. der henviser til, at der bør tages hensyn til den kønsspecifikke dimension af forbindelserne mellem generationerne,

C. der henviser til, at der stadig skal gøres meget for at stoppe den uretfærdige og meget udbredte forskelsbehandling, som ældre ofte udsættes for udelukkende på grund af deres alder, både på arbejdsmarkedet og i forhold til adgangen til varer, faciliteter og tjenesteydelser,

D. der henviser til, at der er tætte forbindelser mellem den aldersbegrundede forskelsbehandling, som ældre udsættes for, og den sociale udelukkelse og fattigdommen blandt disse personer,

E. der henviser til, at mange ældre ligeledes lider af et handicap, og at de således kan blive ofre for flere former for forskelsbehandling,

F. der henviser til, at demografiske ændringer har haft stor indvirkning på privat- og arbejdsliv, navnlig for kvinder, imens utilstrækkelige tjenesteydelser og velfærdsydelser, langsom og besværlig integration på arbejdsmarkedet, lange perioder i usikker og midlertidig beskæftigelse og manglende støtte til unge par er blandt årsagerne til, at unge mennesker udsætter at stifte familie og få børn,

G. der henviser til, at økonomi og samfund har brug for livserfaring, engagement og iderigdom hos alle generationer for at nå deres mål,

H. der henviser til, at de demografiske ændringer i henhold til Kommissionens vurderinger i betydelig grad kan ændre befolkningsstrukturen og alderspyramiden; at antallet af unge mellem 0 og 14 år falder fra 100 mio. (indeks 1975) til 66 mio. i 2050, at den erhvervsaktive del af befolkningen kulminerer med 331 mio. omkring 2010 og derefter falder konstant (omkring 268 mio. i 2050), mens den forventede levetid stiger med seks år for mænd og fem år for kvinder mellem 2004 og 2050, således at andelen af ældre over 80 år stiger fra 4,1 % i 2005 til 11,4 % i 2050,

I. der henviser til, at beskæftigelsesgraden for kvinder og mænd i alderen 20-64 år som led i de ambitiøse målsætninger for beskæftigelsesprocenten i EU 2020-strategien bør øges til 75 % inden 2020 samtidig med, at den demografiske udfordring tages op,

J. der henviser til, at demografiske ændringer er overkommelige og bæredygtige, hvis alle parter er forberedt og tager dem alvorligt; der henviser til, at det demografiske spørgsmål bør imødegås med tanke på et langsigtet strategisk formål, og at der bør gøres en indsats for at bekæmpe uretfærdig diskrimination på grund af alder,

([1]) EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

K. der henviser til, at forældres rolle er særligt betydningsfuld i tider med demografiske ændringer, da der både er brug for dem som arbejdstagere og mødre og fædre, og at risikoen for, at denne dobbelte byrde pålægges mødre alene, bør forhindres,

L. der henviser til, at vi i dag står over for en dobbelt krise, der omfatter en høj arbejdsløshed blandt unge og usikkerhed vedrørende finansieringen af pensionssystemerne, og at disse to fænomener skal behandles sammen, idet der arbejdes hen imod en forbedring af de sociale rettigheder og en øget deltagelse blandt unge i skabelsen af rigdom og genoprettelsen af økonomien; der henviser til, at de unge - som understreget af Regionsudvalget (97/2009) - i vores aldrende samfund bør anses som en værdifuld og vigtig ressource for samfundet, der kan og bør mobiliseres for at opnå de sociale og økonomiske mål,

M. der henviser til, at hovedinstrumenterne til fremme af ligelig fordeling mellem generationerne og til bekæmpelse af uretfærdig forskelsbehandling ligger hos medlemsstaterne (pensionssystemer, budget, gældsforvaltning og sundhedsforsorg samt kompleks rehabilitering), men at EU dog kan tage vigtige initiativer, hvad angår overvågning, udveksling af bedste praksis og handlingsprogrammer ved at kontrollere anvendelsen af den europæiske lovgivning til bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af alder og ved at vedtage nye vigtige lovgivningsforslag på området, der forbyder forskelsbehandling på grund af alder vedrørende adgang til varer, udstyr og tjenesteydelser,

N. der henviser til, at andelen af personer over 60 år i EU vil opleve en stigning uden fortilfælde, og vækstpeaket vil komme mellem 2015 og 2035, hvor der hvert år vil komme 2 mio. flere personer i denne befolkningsgruppe,

O. der henviser til, at aldersbaseret forskelsbehandling undergraver solidariteten mellem generationerne; der henviser til, at det i henhold til traktaten er forbudt men fortsat er udbredt og i alvorlig grad hæmmer unge arbejdstageres adgang til arbejdsmarkedet, social sikkerhed og visse tjenesteydelser,

Grundlag og mål

1. anser retfærdighed og solidaritet mellem generationerne som synonyme og definerer retfærdighed mellem generationerne som en afbalanceret, rimelig og bevidst fordeling af fordele og byrder på generationerne, og anser generelt solidaritet som en af de grundlæggende værdier for det europæiske samarbejde;

2. er af den opfattelse, at et velfungerende samarbejde mellem generationerne bygger på de grundlæggende værdier frihed, rettigheder og solidaritet, retfærdighed og upartisk støtte til de kommende generationer og skal være præget af gensidig respekt, fælles ansvar samt vilje til at acceptere de grundlæggende rettigheder, som alle fortjener som mennesker og EU-borgere, og at der kræves gensidig hensyntagen samt individuel planlægning, herunder en stærkere indsats med henblik på en konstruktiv adfærd vedrørende forebyggende sundhedsydelser;

3. mener, at udsigten til et dalende befolkningstal frem mod 2050 også kan medføre et mindre pres på miljøet, hvilket vil kunne give mulighed for en bæredygtig udvikling, som igen vil kræve foregribende, politiske tiltag med henblik på at tilpasse fysisk planlægning, boliger, transport og alle andre typer infrastruktur til disse forhold;

4. konstaterer, at mennesker heldigvis bliver stadig ældre, holder sig længere aktive og deltager selvstændigt og engageret i samfundslivet; mener, at en øget forventet levetid er en positiv udvikling, der ikke må bevirke en indskrænkning af arbejdstagernes rettigheder; anerkender også, at fødselsraterne i medlemsstaterne har været lave i nogle årtier, en situation, der, hvis den ikke afhjælpes i tide, vil lægge en tung byrde på de kommende generationer og føre til konflikt omkring byrdedeling; påpeger, at disse udfordringer kan være en hoveddrivkraft i retning af mere retfærdig byrdedeling og mere inklusive socialsikringssystemer af højere kvalitet;

5. er af den opfattelse, at målet for en politik, der tilgodeser alle generationer ligeligt, skal være at skabe de nødvendige grundlag, rettigheder og instrumenter til at føre en åben og ærlig dialog mellem generationerne, som alle parter har udbytte af, og således også foranstaltninger, der fører til retfærdig fordeling mellem generationerne;

6. anser det for vigtigt at gøre det klart, at ældre mennesker med og uden handicap og arbejdstagere, der nærmer sig pensionsalderen, ikke er en byrde for økonomien og samfundet og ikke udgør en hindring for modernisering af arbejdsprocesser, men snarere gennem deres erfaringer, deres opnåede resultater, deres viden og større loyalitet over for deres arbejdsplads er et sikkert aktiv og udgør en betragtelig merværdi; anser det for vigtigt at bekæmpe fordomme og alle former for forskelsbehandling og over for alle samfundsgrupper og at arbejde for et samfund, hvor ældre behandles på lige fod som mennesker med grundlæggende rettigheder; bemærker, at EU's politik vedrørende ældre bygger på princippet om »et samfund for alle«, og at alle de politiske foranstaltninger, der planlægges, derfor på enhver måde bør tjene til at stadfæste denne holdning; er overbevist om, at mennesker i alle aldre i samtlige medlemsstater skal tilbydes enhver mulighed for at deltage aktivt i samfundet, uanset alder; understreger, at unge mennesker er fremtiden, hvilket betyder, at politikskaberne skal tage hensyn til modernisering af samfundet og deltagelse for alle;

7. anmoder om, at der tages særligt hensyn til kønsperspektivet i overvejelserne om den demografiske udfordring og solidaritet, da forbindelser mellem kønnene strukturerer hele livscyklussen fra fødsel til alderdom og har indflydelse på adgang til ressourcer og muligheder samt former livsstrategier i alle livets faser;

8. understreger, at de europæiske økonomier, der står over for demografiske udfordringer, har brug for konkurrencedygtige virksomheder, og at de derfor bør sænke de skattemæssige og administrative udgifter og reformere deres offentlige sektor; mener, at en konkurrencedygtig og innovativ privat sektor udgør et nøgleelement i skabelsen af nye jobmuligheder på tværs af generationerne;

9. der henviser til, at civilsamfundet, kirkerne og velgørenhedsorganisationerne har en lang og ubrudt tradition for at gøre en indsats for social støtte og udvikling, hvad enten den er rettet mod familien eller henvendt til samtlige kategorier af borgere i nød; mener, at deres inddragelse i planlægning og gennemførelse af foranstaltninger af denne art vil hjælpe til, at politikkerne i højere grad koncentreres om social solidaritet og solidaritet mellem generationerne, idet de således udmønter subsidiaritetsprincippet i praksis;

10. bemærker, at der som følge af den demografiske udvikling findes et betragteligt antal potentielle frivillige blandt de ældre, der udgør en enorm uudnyttet ressource i vores fællesskaber; opfordrer Kommissionen til at fremme muligheder for ældre frivillige arbejdere og udvikle et program for aktive seniorer for det stigende antal meget erfarne ældre medborgere, der er villige til at yde frivilligt arbejde, som kan supplere det ovennævnte program »Aktive unge« og gennemføres parallelt hermed, og til endvidere at fremme særlige programmer til udvikling af frivilligt arbejde med deltagelse af flere generationer og mentorordninger;

Gennemsigtighedsinitiativet

11. opfordrer Kommissionen og Rådet til at indføre generationsopgørelser som informationsinstrumenter og videreudvikling af Eurostat Sustainable Development Indicators (SDI) i alle medlemsstater og på EU-plan for på pålidelig vis at registrere og forudsige betalingsstrømme, ydelser og byrder for de enkelte generationer;

12. slår til lyd for en obligatorisk vurdering af følgerne (»generations-tjek«), der skal klarlægge EU-bestemmelsernes og de nationale loves indvirkning på den ligelige fordeling mellem generationerne og muliggøre en langsigtet cost/benefit-vurdering;

13. opfordrer Kommissionen til separat at fremlægge de tendenser, der i dag observeres, hvad angår afhængighed, den drastiske fertilitetsnedgang og vanskelighederne med at få adgang til bekostelig kunstig befrugtning for medlemsstaternes borgere (herunder den relevante arbejdsmarkedslovgivning) samt de finansielle konsekvenser af alle disse processer, for at hjælpe de eksisterende generationer med at planlægge deres livsstrategi;

14. anmoder Det Europæiske Ligestillingsinstitut om at overvåge og analysere forbindelserne mellem generationer med udgangspunkt i køn og aldersgruppe;

Uddannelses- og arbejdspolitik

15. er overbevist om, at åben og retfærdig adgang til uddannelse og arbejde for alle aldersgrupper må være hovedprincip for udformningen af en politik, der tilgodeser alle generationer, og skaber grundlaget for velstand, selvstændighed og bæredygtighed;

Torsdag den 11. november 2010

16. finder, at der på grund af aldringen af samfundet i EU bør gøres en aktiv indsats for at integrere folk på arbejdsmarkedet og beholde dem dér, idet denne strategi følges for alle aldersgrupper inklusive de ældre; anser det for væsentligt at finde en balance mellem det at give alle en tilstrækkelig følelse af sikkerhed og bevare motivationen til at arbejde og tjene en løn; mener, at alle samfundsgrupper bør garanteres uddannelse af højest mulig kvalitet og bedre muligheder end hidtil for livslang læring, med henblik på at hæve kvalifikationsniveauet;

17. mener, at en beskæftigelsespolitik, der tager højde for ældre arbejdstageres situation, indebærer en overvejelse af nye metoder for tilrettelæggelse af arbejdet i virksomheder, lettelse af fleksible ordninger for gradvis overgang til pension, reduktion af stress, forbedring af arbejdsbetingelser og fremme af antidiskriminatorisk praksis i forbindelse med rekruttering og erhvervsuddannelse;

18. understreger, at de demografiske ændringer stiller EU over for udfordringen bestående i forvaltning af de menneskelige ressourcer, hvilket forudsætter en målrettet politik, der tager sigte på fuld beskæftigelse;

19. anerkender, at arbejde er mere end blot lønnet erhvervsarbejde, og at både unge og ældre gennem deres arbejde på familie- og samfundsplan i stort omfang bidrager til at gøre vores samfund mere menneskeligt og til at forbedre stabiliteten af tjenester og arbejdspladser, og tilskynder regeringerne til at lette og anerkende frivilligt arbejde, udvikling af lokale fællesskaber samt samfunds- og familieforsorg og til hurtigt at få afklaret spørgsmål om juridisk ansvar i forbindelse hermed;

20. opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til fordel for anerkendelsen af usynligt og uformelt arbejde, der udføres inden for rammerne af solidariteten mellem generationer af familiemedlemmer (hovedsageligt kvinder) i alle aldre, der tager sig af de ældste og yngste på juridisk, socialt og økonomisk plan (navnlig vedrørende social sikring, erhvervsmæssig status, indkomst og lige muligheder for kvinder og mænd), som det fremgår af betænkningen fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling vedtaget den 8. december 2008;

21. er overbevist om, at uretfærdig forskelsbehandling på grund af alder på arbejdspladsen er meget udbredt, og at der i høj grad må gøres mere for at bekæmpe dette, navnlig ved effektiv gennemførelse i alle medlemsstater af direktiv 2000/78/EF (det europæiske direktiv om ligebehandling inden for beskæftigelse), og via supplerende ikkelovgivningsmæssige foranstaltninger med henblik på at sikre, at ældre oplyses om deres rettigheder, og at de om nødvendigt kan få adgang til støtte og juridisk rådgivning;

22. erkender, at ældre kvinder på arbejdsmarkedet ofte udsættes for direkte eller indirekte forskelsbehandling og flere former for forskelsbehandling, hvilket der bør tages tilstrækkeligt hånd om;

23. bemærker, at seniorerne for at få adgang til et job i første omgang bør kunne komme til deres arbejdssted, og vurderer derfor, at det er vigtigt, at forslaget til direktiv med henblik på at forbyde forskelsbehandling i forhold til adgangen til varer, udstyr og tjenesteydelser vedtages og gennemføres hurtigst muligt,

24. mener, at en ældre person ikke bør tvinges til at stoppe med at arbejde imod sin vilje, fordi vedkommende tilfældigvis lige netop har nået en obligatorisk pensionsalder; opfordrer således medlemsstaterne til at genoverveje muligheden for at ophæve den obligatoriske pensionsalder, som forhindrer de personer, der ønsker at forblive i arbejde, i at gøre dette, samtidig med at der fortsat fastholdes en pensionsalder, således at de personer, der ønsker at gå på pension, kan gøre dette og stadig modtage deres pension og deres pensionsbaserede ydelser;

25. mener, at uafbalancerede foranstaltninger for at forynge en arbejdsstyrke ikke vil resultere i en større grad af innovation, som det ofte er blevet hævdet, men at der reelt er tale om en metode til reduktion af omkostninger ved at afskedige erfarne og derfor højt betalte arbejdstagere, og at dette er et spil af erfaring, viden og kompetencer, især når uddannelse af ældre mennesker bedre kan betale sig, fordi de forbliver i de samme job i længere tid;

26. mener, at enhver foranstaltning vedrørende pensionsalderen bør tage udgangspunkt i de pågældende personers behov; mener, at der er behov for mere fleksible pensionsbestemmelser, der respekterer den enkeltes behov i en aldrende arbejdsstyrke og opfylder arbejdsmarkedets krav; opfordrer medlemsstaterne til at prioritere udvikling og forbedring af socialsikringsordninger med henblik på at opfylde disse behov;

27. beklager, at nogle menneskers beskæftigelsesmønster bliver stadig mere ujævnt og usikkert som følge af midlertidigt arbejde og det voksende antal korttidskontrakter, der konstateres i visse medlemsstater, uden anstændig løn og socialsikringsrettigheder, uanmeldt arbejde, usikker og marginal beskæftigelse samt arbejdsløshed og den omstændighed, at størsteparten af job er vanskelige for ældre at få adgang til; anerkender, at perioderne med arbejde, uddannelse, pleje eller frivilligt arbejde supplerer hinanden og giver værdifuld erfaring i alle aldre; dette voksende omfang af usikkerhed i beskæftigelsen indvirker også på den finansielle sikkerhed for nutidens generationer og vil derfor udgøre en større byrde for de kommende generationer; bemærker dog, at mange former for uafhængigt arbejde, selvstændig beskæftigelse, fleksibelt arbejde, deltidsarbejde og forskellige former for tidsbegrænset arbejde kan spille en afgørende rolle ved at hjælpe mange ældre med at øge deres indkomst eller sikre sig en indkomst, eksempelvis hvis er ansvarlige for pleje af nære familiemedlemmer eller venner;

28. er overbevist om, at flexicurity kan bidrage til mere åbne, responderende og inklusive arbejdsmarkeder og kan lette overgangen mellem de forskellige stadier af den enkeltes arbejdsliv, især når den er baseret på solidaritet og fælles ansvar for generationerne, og når den tager hensyn til de forskellige ønsker og behov hos mennesker af alle aldre og indkomstgrupper; påpeger, at der bør drages omsorg for at sikre velregulerede mekanismer til at sørge for passende uddannelse, overvågning af arbejdsrettigheder og respekt for familielivet; bemærker, at flexicurity også omfatter vidtspændende strategier for livslang læring og moderne, passende og bæredygtige socialsikringsordninger;

29. understreger, at karriere og uddannelsessikkerhed fuldt ud bør garanteres; understreger, at enhver bør have mulighed for at have et fuldstændigt og ubrudt arbejdsliv, der giver ret til fuld pension;

30. understreger, at livslang læring skal stå i centrum for alle uddannelsesforanstaltninger, og at det er en opgave, som alle generationer, de offentlige myndigheder og virksomhederne bærer et ansvar for; opfordrer derfor medlemsstaterne til at støtte erhvervsuddannelsessystemer, især hvis de omfatter en praktisk uddannelse, for eksempel i form af en læretid;

31. opfordrer indtrængende EU til at føre en effektiv politik for at sikre, at ældre arbejdstagere fortsat kan stå til rådighed for arbejdsmarkedet og ikke udsættes for forskelsbehandling på grund af alder;

32. opfordrer til, at man fremmer en kultur for forvaltning af aldringen i virksomheder, både i forbindelse med tilgangen af unge arbejdstagere og afgangen af ældre arbejdstagere, og foretager de fornødne tilpasninger, navnlig ved at indføre muligheder for fratrædelses i flere faser, idet der tages hensyn til de vanskeligheder, der præger de pågældende job, samt disses arbejds-, sundheds- og sikkerhedsvilkår;

33. er overbevist om, at den optimale forvaltning af de menneskelige ressourcer gennem grunduddannelse og livslang læring er de økonomiske aktørers ansvar, navnlig de brancher, der bør kunne forudse deres beskæftigelses- og uddannelsesbehov;

34. understreger, at livslang læring skal dokumenteres ved diplomer og certifikater for på bedst mulig vis at komme arbejdstagerne til gode; påpeger nødvendigheden af at gøre praksis med anerkendelse af tidligere opnåede resultater til normen;

35. foreslår, at der føres systematisk kontrol og statistik over ældre arbejdstageres deltagelse i ordninger med livslang læring;

36. foreslår, at der skabes yderligere incitamenter for ældre arbejdstagere og arbejdsløse til at deltage i programmer for livslang læring med henblik på enten styrke deres position eller sikre, at det lykkes for dem at vende tilbage til arbejdsmarkedet;

37. opfordrer til øget inddragelse af kvinder i alle aldersgrupper i programmer for livslang læring;

38. bemærker, at det anslås, at forholdet mellem aktive og inaktive mennesker i 2030 som følge af demografiske ændringer vil være 2:1; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte familieplejeres fremtidige rolle ved at udvikle politiske initiativer, der giver kvinder og mænd mulighed for at skabe en balance mellem arbejdsmæssigt ansvar og plejeansvar;

39. understreger, at demografiske ændringer ikke bør fremføres som begrundelse for en generel fjernelse af sociale rettigheder og tjenester, men at de tværtimod er en udfordring for nutidens samfund, og at disse rettigheder og tjenester skal bringes i balance, hvad angår såvel aktive som inaktive generationer; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at forenkle den sociale lovgivning for at gøre den mere fleksibel, mere tilgængelig og mere forståelig for både arbejdsgivere og arbejdstagere;

40. mener, at Kommissionen skal støtte gennemførelsen af nye initiativer, der fremmer aktiv, sund og værdig aldring gennem de politikinstrumenter og programmer, der allerede findes i EU;

Initiativet med en europæisk ungdomsgaranti

41. understreger, at ungdomsarbejdsløshed hører til de mest påtrængende problemer, da den fører til tab af muligheder, social udelukkelse, voksende sociale udgifter og spild af værdifulde menneskelige ressourcer, der er en vigtig social årsag til faldende fødselstal, og som bidrager til ulighedsspiralen mellem generationerne; understreger nødvendigheden af at nedbringe de tidsmæssige afbrydelser, der opstår, når unge flytter fra en uddannelsesinstitution til en anden, eller indtil de finder beskæftigelse efter afsluttet uddannelse; understreger endvidere, at det er meget vigtigt at sikre social inddragelse af de unge, at give dem mulighed for at få passende beskæftigelse og at fremme iværksætterånd hos unge;

42. understreger nødvendigheden af, at unge har langsigtede perspektiver, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger for at fremme mobilitet under uddannelsen samt praktikophold af høj kvalitet for unge, til at skabe flere beskæftigelsesmuligheder for unge og sikre, at de deltager fuldt ud i samfundet, til at investere i unge samt til at tilskynde til, at der skabes muligheder for unge, så den næste generation fuldt ud kan nyde godt af sine rettigheder og bevare sin værdighed;

43. understreger, at ungdomsarbejdsløsheden og især udviklingsforskellene mellem regionerne er en hindring for opnåelse af territorial samhørighed;

44. understreger, at den demografiske udviklingstendens vil medføre mangel på kvalificeret arbejdskraft, der for en stor dels vedkommende vil kunne udlignes af kvalificerede kvindelige arbejdstagere; understreger endvidere, at det i denne forbindelse er absolut nødvendigt, at staten og arbejdsgiverne ændrer holdning og træffer foranstaltninger for nærmere at tilpasse de generelle vilkår og beskæftigelsesvilkårene til kvinders behov;

45. understreger, at man bør være særligt opmærksom på starten af de unges arbejdsliv og gøre alt, hvad der er muligt, for at fremme en vellykket debut på arbejdsmarkedet, fordi en dårlig start på et ungt menneskes arbejdskarriere kan få indvirkning på resten af den pågældendes liv og på hans eller hendes aktiviteter på arbejdsmarkedet;

46. opfordrer Rådet og Kommissionen til at gære en særlig indsats og til at udarbejde konkrete foranstaltninger – hvoraf én skal være i form af en europæisk ungdomsgaranti – for at sikre, at unge efter højst fire måneders arbejdsløshed tilbydes et job, en læreplads, en supplerende uddannelse eller en kombination af arbejde og uddannelse, under forudsætning af at de berørte personer støtter deres integrationsproces gennem en selvstændig indsats;

47. mener, at de unge arbejdsløse skal have den rådgivning, vejledning og støtte, de har brug for for at komme i arbejde igen (eller i arbejde for første gang), og at det samme skal gælde studerende eller fremtidige studerende, så de kan vælge en karriere med fuldt kendskab til de eventuelle beskæftigelsesmuligheder;

Initiativet med en europæisk pagt »50plus«

48. opfordrer medlemsstaterne og EU-Kommissionen til at sørge for, at følgende mål nås inden 2020 som led i en udvidet EU 2020-strategi:

(i) sikring af fuld beskæftigelse blandt den del af befolkningen, der er på mellem 50 og den ved lov fastsatte pensionsalder, og opnåelse af en beskæftigelse på mindst 50 %,

(ii) gradvis afskaffelse af incitamenter, f.eks. til førtidspension, der skader de sociale sikringsordninger, bidrager til en ulige fordeling af byrderne og derfor ikke er bæredygtige,

(iii) bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af alder,

(iv) fastsættelse af landespecifikke mål for adgang til uddannelse og livslang læring for ældre arbejdstagere, der er opdelt efter aldersgruppe og køn, og således øge andelen af personer af alle generationer i grundlæggende og supplerende uddannelse og lette adgangen til uddannelse for ældre arbejdstagere ved, at arbejdsgivere indfører incitamenter/bonus for ældre arbejdstagere, der beslutter at fortsætte deres uddannelse efter at være fyldt 50,

(v) bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af alder på arbejdspladsen og i forbindelse med uddannelse og udvikling af incitamenter for arbejdstagere over 60 til fortsat at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, så de kan videregive deres viden og erfaring til de efterfølgende generationer, hvilket vil kræve, at medlemsstaterne vedtager passende lovgivning, der er udformet til at fremme virksomheders ansættelse af sådanne personer,

(vi) hjælp til (gen-)integration af ældre, der mister deres førlighed, på grundlag af en ny strategi med kompleks revalidering, hvor der i ligelig grad tages hensyn til det biologiske og fysiske miljø, i stedet for at kategorisere dem som »arbejdsudygtige«,

»AGE-management«-initiativet

49. mener, at ældre menneskers beskæftigelsesegnethed også afhænger af initiativer på områderne for sundhed, indkomstniveau og bidrag i kontanter og naturalier i sammenligning med pension og andre fratrædelsesgoder, yderligere uddannelse, arbejdstidsmønstre, selvbestemmelse og individuelle valg for arbejdstagere, bedre balance mellem arbejds- og privatliv, tilfredsstillende job og ledelsesadfærd, samt en garanti for passende boligforhold, der er i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 2000/78/EF, og hvad angår adgangsforhold, og at sådanne initiativer bør udformes af arbejdsmarkedets parter i fællesskab, hvor det er muligt, og fremmes af Kommissionen og medlemsstaterne;

50. mener, at medlemsstaterne bør tilskynde virksomhederne til at indføre strategier for forvaltning af aldersproblematikken, der vil øge deres konkurrenceevne ved at udnytte de ældre arbejdstageres erfaringer og særlige kvaliteter;

51. foreslår arbejdsmarkedets parter, arbejdsgiverne og medlemsstaterne at sikre, at arbejdstagere over 50 år har mulighed for at blive forfremmet indtil afslutningen af deres erhvervsaktive liv;

Generationstandeminitiativet

52. slår til lyd for konkrete initiativer til at fremme arbejdsprocessen i arbejdsteam af blandet alder; opfordrer til, at virksomheder, der tager sådanne initiativer, understøttes, og at særlig vellykkede projekter, der viser, at en blanding af generationerne øger konkurrenceevnen og muliggør en mere harmonisk vækst, opnår særlig udmærkelse;

53. foreslår, at der tages konkrete initiativer til at skabe en ny virksomhedskultur vedrørende forvaltning af menneskelige ressourcer med henblik på beskæftigelse af ældre arbejdstagere og etablering af en forbindelse mellem denne strategi og virksomhedernes sociale ansvar;

54. er overbevist om, at medlemsstaterne vil kunne øge de offentlige arbejdsformidlingers effektivitet med hensyn til beskæftigelse af ældre arbejdstagere, herunder mulighederne for sociale job og almennyttige job;

Initiativet »En anstændig pension«

55. er af den overbevisning, at pension er en ret, som alle arbejdstagere kan gøre gældende fra den lovbestemte pensionsalder fastsat af hver enkelt medlemsstat i samråd med arbejdsmarkedets parter i henhold til nationale traditioner; mener, at det ikke skal have indflydelse på deres pensionsrettigheder eller andre sociale rettigheder, hvis de beslutter sig for ikke at forlænge deres arbejdsliv ud over den nationale pensionsalder;

56. opfordrer Rådet og medlemsstaterne til inden 2012 at foretage en upartisk revision af øvre aldersgrænser for visse job og stillinger og for at komme i betragtning til finansiering og forsikringstegning, og til at afskaffe disse aldersgrænser; opfordrer Rådet og medlemsstaterne til at undersøge ældres problemer med at få adgang til lån;

Initiativet »aktiv aldring«

57. opfordrer Kommissionen til at foretage en gennemgang af aktiviteter i relation til aktiv aldring og forelægge en handlingsplan i 2011 for at

— øge ældre menneskers værdighed, sundhed, livskvalitet og selvstændighed,

— tilbyde dem lige adgang til sundhedspleje uanset indkomst,

— navnlig understrege sundhedsrisici for mennesker, der pludselig ophører med at være aktive, og

— lægge vægt på forebyggelse af helbredsproblemer, hvilket kræver, at medlemsstaten støtter sund livsstil og træffer passende foranstaltninger til at begrænse rygning, alkoholmisbrug, overvægt og andre alvorlige sundhedsrisici;

58. bifalder, at mange frivillige organisationer har udråbt den 29. april til dagen for »solidaritet mellem generationerne«; opfordrer Kommissionen til at udarbejde et forslag om, at 2012 bliver til »Det Europæiske år for aktiv aldring og solidaritet mellem generationerne«, hvilket vil tydeliggøre det bidrag, som ældre menneskers yder til samfundet, og fremme muligheder for, at unge og ældre mennesker arbejder sammen;

59. mener, at medlemsstaterne bør gøre aktiv aldring til en af prioriteterne for de kommende år; påpeger, at dette navnlig omfatter skabelse af passende rammebetingelser for mobilisering af ældres potentiale og udvikling af innovative strategier for aktiviteter og tilstrækkelig uddannelse af personale inden for støttetjenester;

60. mener, at aktiv aldring bør ses i et bredere perspektiv af holdbar beskæftigelsesegnethed hos kvinder og mænd gennem hele arbejdslivet, og at tilskyndelse af ældre arbejdstagere til at forblive i beskæftigelse navnlig kræver forbedring af arbejdsbetingelserne for at sikre de ældres sundhed og sikkerhed eller tilpasning af arbejdspladserne til deres sundhedsstatus og behov, bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af alder og køn, ajourføring af deres færdigheder gennem passende adgang til livslang læring og uddannelse, samt, hvor det er nødvendigt, revision af skatte- og overførselsindkomstsystemerne for at sikre, at der er effektive incitamenter til at arbejde længere;

61. er af den opfattelse, at medlemsstaterne og Kommissionen bør udnytte alle de muligheder, der tilbydes via den åbne koordinationsmetode, strategien for beskæftigelse og andre fællesskabsinstrumenter og –programmer, herunder finansiel støtte fra strukturfondene, især Den Europæiske Socialfond, til at stimulere aktiv aldring;

62. mener endvidere, at medlemsstaterne og Kommissionen bør benytte sig af de eksisterende rådgivende og politiske udvalg, herunder Udvalget for Social Beskyttelse, Beskæftigelsesudvalget, Udvalget for Økonomisk Politik og ekspertgruppen om demografiske spørgsmål, for at sikre, at spørgsmålet om aktiv aldring fortsat figurerer blandt EU's og medlemsstaternes topprioriteter;

63. anmoder Rådet og medlemsstaterne om hurtigt at træffe foranstaltninger til at sikre alle en anstændig pension, som under ingen omstændigheder må ligge under fattigdomsgrænsen;

64. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en undersøgelse om effektiviteten af og fordelene ved ældre arbejdstageres aktive deltagelse på arbejdsmarkedet for så vidt angår de sociale sikringsordningers levedygtighed, fremme af produktivitet og vækst og bekæmpelse af social udelukkelse;

Forening af arbejds- og familieliv

65. understreger, at det for at forhindre, at kvinderne bærer den største del af byrden som følge af stigningen i plejebehovet i et aldrende samfund, er nødvendigt, at både mænd og kvinder i alle medlemsstater får mulighed for at kunne forene arbejde og familiemæssige forpligtelser, og at forpligtelserne fordeles ligeligt mellem kvinder og mænd; understreger, at dette også kræver, at der findes prisoverkommelig kvalitetspleje, bedre børnepasnings- og uddannelsestilbud, mulighed for forældreorlov og begunstigelse af deltidsarbejde blandt mænd;

66. understreger, at ældre mennesker ofte spiller en vigtig rolle i familien ved at tage sig af børnene, ved at passe dem i skoleferier og efter skoletid, hvilket i sig selv er meget værdifuldt og udgør en stor økonomisk værdi.

67. erkender, at der er behov for tiltag til forbedring af ikke alene ordningerne for mødreorlov, men også ordningerne for fædreorlov og forældreorlov for arbejdende fædre;

68. henleder opmærksomheden på, at det er nødvendigt at indføre incitamenter i hele EU med henblik på at øge fødselstallet, idet aldringsproblemet i Europa ellers ikke vil kunne løses;

69. tilskynder medlemsstaterne til at indgå varige, langsigtede forpligtelser over for familierne, herunder ret til supplerende ydelser til forældre, især yderligere foranstaltninger til understøttelse af enlige mødre, samt skattelettelser eller sociale lettelser for vuggestuer og for frivillige organisationer, samarbejdsorganisationer og velgørenhedsorganisationer; tilskynder ligeledes til udveksling af erfaringsmæssig bedste praksis inden for rammerne af den europæiske alliance for familier og andre relevante platforme og organisationer; opfordrer medlemsstaterne til til fordel for arbejdstagerne at indføre ordninger med incitamenter, der ansporer arbejdstagere til at tage orlov på fuld tid eller deltid for at passe deres børn, samtidig med at de finder deres rettigheder intakte, når de vender tilbage til virksomheden;

70. opfordrer medlemsstaterne til at mindske byrden for dem, der tager sig af ældre eller handicappede, og indføre integrerede plejeordninger for at give plejerne mulighed for at arbejde;

71. går ind for, at retten til deltidsarbejde, en fleksibel arbejdsplads, en arbejdstid, der er tilpasset arbejdstagernes behov og passende ordninger i forbindelse med barsel, graviditet, forældreorlov, børneydelser, jobdeling og hjemmearbejde sideløbende med fastholdelsen af et højt socialt beskyttelsesniveau som foranstaltninger, der bidrager til foreneligheden af de familiemæssige forpligtelser og arbejde;

72. mener, at det er afgørende at fremme solidariteten mellem generationerne, navnlig i forbindelse med kønsaspektet, gennem målrettede skattepolitikker, foranstaltninger der tilskynder til aktiv aldring, boligpolitik og oprettelse af integrerede netværk for tjenesteydelser for børn, ældre og handicappede og afhængige mennesker med henblik på en positiv indvirkning på balancen mellem arbejds- og privatliv;

73. understreger, at det kun er muligt at forene arbejds- og familieliv, hvis ulønnede omsorgsydelser fordeles mere ligeligt mellem kvinder og mænd, og hvis familier har adgang til kvalitetspasning til rimelige priser; opfordrer medlemsstaterne til at sikre tilgængelige, overkommelige og fleksible tjenesteydelser af høj kvalitet, især adgang til børnepasningsfaciliteter med det mål at sikre varetagelsen af 50 % af den nødvendige pasning af børn fra 0-3 år og 100 % af pasningen af børn fra 3-6 år, samt øget adgang til pleje for andre plejekrævende personer og tilstrækkelige orlovsordninger for både mødre og fædre;

74. minder om, at mange ældre mennesker kun har få eller ingen slægtninge, som de kan regne med, og anmoder medlemsstaterne om at gøre mere for at udveksle bedste praksis med hensyn til politikker for at sikre, at ældre kan forblive selvstændige så længe som muligt, og at der er støttetjenester til rådighed til, hvis der opstår behov herfor, og at disse er tilpasset den enkeltes behov;

75. henleder opmærksomheden på, at fødselshyppigheden vil falde, hvis betingelserne for at forene arbejds-, familie- og privatliv ikke er til stede på arbejdsmarkedet, og hvis udviklingen af samlede familieydelser ikke fremmes, og at dette yderligere vil øge det europæiske samfunds aldring;

76. anmoder virksomheder og stater om at udvikle rådgivnings- og støttefaciliteter af høj kvalitet for familiemedlemmer, som tager sig af deres ældre pårørende, og om at gøre det muligt for dem at få den forsorg, som de yder, beregnet som bidrag til deres egne pensionsrettigheder samt for at modtage passende økonomisk kompensation; er af den opfattelse, at den pleje, der gives af familiemedlemmer, ikke må misbruges som et middel til at opnå besparelser;

Økonomi- og vækstpolitik

77. er af den opfattelse, at udviklingen af nye markeder inden for ældreøkonomien giver store muligheder for at forbedre konkurrenceevnen og innovationspotentialet og sætte gang i vækst og beskæftigelse samt øge en frivillig indsats; mener, at mange overordnede erhvervsorganisationer ved at modsætte sig forslag til lovgivning imod forskelsbehandling på grund af alder har forpasset denne mulighed;

78. mener, at en af måderne til at håndtere »den digitale kløft«, der især berører kvinder og især ældre kvinder med faglig og social udstødelse til følge, er at lade undervisningsinstitutioner organisere forsøgsvise initiativer til fremme af it-færdigheder.

79. er af den opfattelse, at vedtagelsen af nye strenge bestemmelser imod forskelsbehandling med hensyn til adgang til varer og tjenesteydelser vil give væsentlige økonomiske vækst- og beskæftigelsesmuligheder, for så vidt som de hindringer, som ældre stødte imod med hensyn til visse varer og tjenesteydelser, vil forsvinde; kræver, at der bliver sat en stopper for alle urimelige eller uretfærdige forbud imod adgang til varer og tjenesteydelser, som alene er baseret på alder, og som mange ældre støder på, når de f.eks. ønsker at tegne en forsikring, bestille ferie eller leje en bil;

80. opfordrer medlemsstaterne til at skabe rammebetingelser, især innovative handlingsinitiativer uden hindringer, der tager højde for de forskellige regionale betingelser i denne forbindelse;

81. mener, at man må handle tættere på folk, bl.a. ved at oprette regionale, territoriale eller lokale beskæftigelsesråd, som både omfatter politiske beslutningstagere og arbejdsmarkedets parter;

82. mener, at medlemsstaterne burde træffe håndfaste foranstaltninger mod den grå eller skjulte økonomi, som involverer sort arbejdskraft, og som har skadelig indvirkning på det europæiske arbejdsmarked, og at de ikke bør nøjes med at træffe foranstaltninger til beskyttelse af deres egne arbejdstagere; påpeger, at bekæmpelse af sort arbejde ved hjælp af foranstaltninger/sanktioner rettet mod arbejdsgivere og/eller mellemmænd faktisk virker afskrækkende;

83. efterlyser bestræbelser på at effektivisere kampen imod illegalt arbejde, navnlig ved at øge de menneskelige og andre ressourcer, der er til rådighed for kontrolorganerne (arbejdstilsyn, arbejdsretter osv.);

Pensions- og budgetpolitikker

84. gør opmærksom på, at de sociale sikringssystemer står over for store udfordringer, og at medlemsstaterne burde foretage ambitiøse strukturreformer og søge efter nye metoder til bæredygtig finansiering af sundhedsforsorg og pensioner;

85. er af den opfattelse, at Kommissionen, idet befolkningens aldring er ved at blive eller allerede er et verdensomspændende problem, der stiller medlemsstaternes pleje- og sundhedssystemer over for udfordringer, der skal imødegås i løbet af de næste få år, bør påtage sig en koordinatorrolle med henblik på at udarbejde løsninger, hvad angår sundheds- og plejetjenester for ældre og udbrede bedste praksis i medlemsstaterne;

86. kræver, at der gøres en større indsats for at sikre, at ældre informeres om deres rettigheder og pligter med hensyn til de sociale sikringssystemer og pensionsordningerne, og for at disse oplysninger er til rådighed i en enkel og tilgængelig form;

87. understreger, at retten til et anstændigt liv er en menneskeret, og at personer, som har arbejdet hele deres liv, ikke skal være ofre for den økonomiske krise;

88. understreger, at der skal tages hånd om lønforskellen mellem mænd og kvinder, som i øjeblikket er 17 % i EU-27, da den har konsekvenser i form af lavere indkomster fra fødslen af det første barn og i sidste ende lavere pensioner og højere fattigdom blandt ældre kvinder;

89. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at foretage en ny undersøgelse af de velfærdssystemer, der fortsat medfører betragtelige uligheder mellem mænds og kvinders pensionsniveauer, og at overveje at indføre korrigerende foranstaltninger, der tager højde for de huller i pensionsindbetalingerne, som følger af midlertidig beskæftigelse eller mødreforpligtelser;

90. understreger, at det på dette socialpolitikområde er nødvendigt at tage højde for praksis i alle EU's medlemsstater, idet de nationale pensionssystemer i medlemsstaterne er forskellige;

91. understreger, at en nedbringelse af de forventede og stadigt voksende byrder, der vil tynge de kommende generationer, er en grundlæggende prioritet i betragtning af den drastisk voksende andel af ældre på over 80 år;

92. gør opmærksom på den globale afmatnings indvirkning på de offentlige finanser og økonomien som helhed; mener desuden, at en aldrende befolkning sammenholdt med faldende fødselstal i Europa udgør en afgørende demografisk ændring, som vil kræve reform af Europas velfærds- og skattesystemer, herunder pensionsordninger, der skal sikre, at der ydes god omsorg for ældre generationer, samtidig med at man undgår ophobning af en gældsbyrde for yngre generationer; opfordrer til reform af stabilitets- og vækstpagten, så medlemsstaterne kan opfylde deres forpligtelser til at skabe mere bæredygtige pensionssystemer;

93. bemærker, at mange spørgsmål i forbindelse med de demografiske ændringer i samfundet henhører under medlemsstaternes enekompetence, og at der ikke eksisterer nogen generel fællesskabskompetence på dette område; anerkender behovet for, at hver enkelt medlemsstat træffer foranstaltninger til at sikre, at landets offentlige finanser er bæredygtige, og at de kan tackle demografiske ændringer tilfredsstillende;

94. gør opmærksom på, at man i de seneste år har anvendt forskellige metoder til generationsopgørelser samt udskudt håndteringen af den offentlige gæld til de næste årtier og væltet de dermed forbundne omkostninger over på kommende generationer, hvilket sætter fokus på indikatorer for manglende holdbarhed, for eksempel den nødvendige primærsaldo, der udgør den strukturelle budgetsaldo, der er nødvendig for at sikre de holdbarheden i de offentlige finanser;

95. opfordrer Kommissionen til løbende at udarbejde generationsopgørelser, herunder skøn over fremtidige gældsbyrder og manglende holdbarhed i medlemsstaternes offentlige finanser, og til at gøre resultaterne offentligt tilgængelige, således at det er let at få adgang til dem og forstå dem;

96. gør opmærksom på, at de nuværende gældsprognoser er alarmerende og vil opbygge store gældsbyrder for de kommende generationer, og opfordrer derfor medlemsstaterne til at mindske deres strukturelle primære underskud og tilstræbe en bæredygtig gældsratio;

97. anbefaler, at medlemsstaterne foreslår foranstaltninger til at øge den generelle produktivitet og navnlig produktiviteten inden for velfærdssystemet, herunder sundhedsvæsenet og ældreplejen;

98. gør opmærksom på, at hvis samtlige år, som den forventede levetid forlænges med, tilbringes i sundhed i stedet for sygdom, ville den manglende holdbarhed i de offentlige finanser i henhold til en række beregninger reduceres med 1,5 % af BNP; mener derfor, at det er af afgørende betydning at forebygge helbredsproblemer og behandle dem på et tidligere stadium;

99. er bekymret over mange medlemsstaters manglende evne til at reformere deres pensionssystemer; opfordrer Kommissionen til at forelægge en analyse af situationen i alle medlemsstater med særligt fokus på de langsigtede risici for de enkelte medlemsstater;

100. understreger nødvendigheden af, at medlemsstaterne øger deltagelsen på arbejdsmarkedet gennem fleksible arbejdstider, fremme af deltidsarbejde og hjemmearbejdspladser;

101. opfordrer medlemsstaterne til at støtte alle familier i deres skatte- og ydelsessystemer og fremme pasningsordninger til familier med små børn;

102. opfordrer medlemsstaterne til, navnlig på skatte- og pensionsområdet, at fjerne alle motivationshæmmende faktorer for, at ældre bliver på arbejdspladsen efter pensionsalderen, og opfordrer til effektive støttemekanismer og -incitamenter, da konsekvenserne af den øgede gennemsnitsalder afhænger af beskæftigelsesgraden og det gennemsnitlige antal arbejdstimer;

103. mener, at der i betragtning af de demografiske tendenser er store muligheder for at udvikle bæredygtige og anstændige stillinger i social- og sundhedssektoren;

Migrationspolitik

104. er af den opfattelse, at migration i kombination med vellykket integration bidrager til overvindelsen af de demografiske ændringer, og at for mange mennesker med indvandrerbaggrund endnu ikke føler, at de hører til i den medlemsstat, som de bor i, til dels på grund af den forskelsbehandling, de udsættes for;

105. er overbevist om, at en åben og seriøs debat er afgørende for at drøfte de forskellige indvandringspolitikker, betingelserne for indvandreres indrejse og deres økonomiske udsigter, problemerne i forbindelse med illegal indvandring, den stigende arbejdsløshed blandt indvandrere som følge af den nuværende økonomiske krise og effektive foranstaltninger til at undgå kulturel og social isolering af de nytilkomne;

106. henleder opmærksomheden på, at ældre mennesker har lavere social mobilitet og har vanskeligere ved at tilpasse sig nye miljøer, selvom de er bedre udrustet til at lade sig integrere;

107. er af den overbevisning, at vellykket integration forudsætter vilje til at identificere sig med demokratiske traditioner og grundlæggende forfatningsmæssige værdier samt ligeberettiget deltagelse og ansvar, at integration kun kan lykkes, hvis indvandrerne er parate til at gøre en indsats for at tilpasse sig og de lokale er parate til at inddrage dem, og at solidaritet mellem generationerne suppleres med solidaritet mellem kulturerne, hvilket indebærer at man fjerner fordommene imod anderledes kulturer;

108. mener, at skabelse af en stemning af modtagelighed over for indvandrere i et værtslands befolkning direkte afhænger af fyldestgørende og omfattende oplysning samt af, at der skabes en kultur, der er afvisende over for fremmedhad;

109. er overbevist om, at aktiv aldring bør indebære fuld deltagelse i samfundslivet og demokratisk deltagelse i beslutningsprocesserne;

Sundheds- og socialpolitikker

110. henleder opmærksomheden på, at de demografiske ændringer er præget af store regionale forskelle og fører til afvandring fra landdistrikter og afsidesliggende regioner, hvorfor der bør udvikles strategier for omlægning af social- og sundhedsforsorgsstrukturer, stilles støttemidler til rådighed hertil, og der bør indledes en udveksling af bedste praksis for understøttelse af fremskridt og ydelser baseret på moderne informations- og kommunikationsteknologier;

111. mener, at hjemmehjælp for ældre kan fremmes og organiseres ved at tilskynde til autonome og samvirkende former for aktiviteter på baggrund af aftaler med lokale myndigheder og indførelse af formålsbestemte kuponer for familier;

112. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til på baggrund af befolkningens uundgåelige aldring at samarbejde på enhver måde med henblik på at udforme holdbare finansieringsordninger for sundhedsvæsenet for at sikre, at den nødvendige plejeservice kan ydes;

113. konstaterer, at der foreligger betragtelige vidnesbyrd om diskrimination imod ældre mennesker i sundhedssektoren; påpeger, at ældre patienter med mindre sandsynlighed end yngre patienter modtager alle de nødvendige behandlinger, hvilket skyldes forskelsbehandling udelukkende på grund af alder; mener, at en sådan differentieret medicinsk behandling og pleje kan få betydelige konsekvenser for ældres sundhedstilstand;

114. gør opmærksom på, at EU-landene i vest og øst berøres forskelligt af den demografiske ændring og dens følger, og at en politik, som garanterer en ensartet og afbalanceret vækst og en bæredygtig regional udvikling er nødvendig;

115. kræver, at medlemsstaterne støtter regioner med faldende befolkningstal ved at garantere et højt niveau inden for tjenesteydelser af almen interesse (f.eks. uddannelse, herunder børnehaver og dagpleje, velfærds-, sundheds- og posttjenester) og sikre tilgængeligheden (f.eks. af offentlig transport, transportinfrastruktur og telekommunikationsnetværk) samt sikre økonomisk deltagelse og kompetencer (f.eks. via erhvervsuddannelse, herunder metoder til livslang læring, brug af og investeringer i ny teknologi); henstiller indtrængende til, at de grundlæggende betingelser for opnåelsen af disse mål tilpasses de lokale behov og aktører, og at disses tilpasningsevne forbedres; gør særligt opmærksom på situationen på øer, i grænseområder, i bjergegne samt andre områder, som ligger fjernt fra tæt befolkede områder;

116. opfordrer medlemsstaterne til at gøre sig overvejelser om reguleret indvandring af arbejdskraft (indvandring fra tredjelande i EU);

117. understreger, at mennesker uafhængigt af indtægt, alder, social status eller sundhedsmæssige risici skal have adgang til prisoverkommelig medicinsk behandling samt pleje af høj kvalitet, og at det nye europæiske lovgivningsforslag om bekæmpelse af forskelsbehandling skal vedtages hurtigst muligt for at opnå dette, da det især angår adgang til sundhedsydelser;

118. glæder sig over det EU-finansierede Predict-projekt (forbedring af ældres deltagelse i kliniske forsøg), som har til formål at fastslå, hvorfor forskelsbehandling af ældre fortsat findes i kliniske forsøg; er af den opfattelse, at ældre skal have adgang til lægemidler, som er blevet testet og fundet effektive og uskadelige for denne aldersgruppe;

119. anerkender de resultater, der er opnået i medlemsstaterne på området for ældrepleje, men anmoder medlemsstaterne om i højere grad end hidtil at lægge vægt på at håndhæve og overholde kvalitetskriterierne for den service, der ydes; mener, at medlemsstaterne og Kommissionen bør forbedre deres samarbejde om kontrollen med sundhedstjenester, og at medlemsstaterne med dette for øje kunne overveje at oprette et net af kontaktpunkter for så vidt angår de nationale sundhedsydelser, der på både nationalt plan og på EU-plan ville kunne bruges til at skaffe sig oplysninger om de tilbudte sundhedsydelser og om deres kvalitetsniveau samt til at indgive klager over kvaliteten af disse ydelser;

120. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en grønbog om overgreb mod ældre og beskyttelse af ældre i samfundet og i plejehjem;

121. opfordrer medlemsstaterne til, gennem den åbne koordinationsmetode, at udveksle informationer og bedste praksis vedrørende udbuddet af langtidspleje af ældre og navnlig foranstaltninger til beskyttelse af ældre i samfundet og i plejehjem og bekæmpe overgreb mod ældre;

122. erkender, at et stort antal indvandrerkvinder arbejder i ældreplejen, og foreslår for det første at intensivere de kontroller, der udføres af medlemsstaterne for at begrænse sort arbejde i denne sektor, og for det andet at give arbejdstagerne i nævnte sektor lettere adgang til relevante seminarer inden for rammerne af livslang læring med henblik på at sikre levering af plejeydelser af høj kvalitet;

123. anmoder medlemsstaterne om at fremlægge en løsning på de problemer, som familien støder på, bl.a. retten til frit at vælge at påtage sig et plejehverv, muligheden for at forene plejeopgaven med lønarbejde samt adgang til sociale ydelser og alderspension med henblik på at undgå, at plejehvervet direkte fører den pågældende ud i fattigdom;

124. understreger betydningen af, at individuelt baserede sociale sikkerheds- og pensionsrettigheder anerkender ulønnet omsorgsarbejde;

125. er af den opfattelse, at det er nødvendigt at opstille en EU-omfattende adfærdskodeks, som definerer mindstestandarder og –ydelser med hensyn til tilrådighedsstillelse af langtidspleje, og som vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet;

Inddragelse i samfundet

126. er af den opfattelse, at enhver bør have mulighed for at engagere sig i samfundet; mener ikke desto mindre, at socialt engagement altid skal være en frivillig sag;

127. understreger, at det centrale princip om et aktivt civilsamfund i lyset af den demografiske udvikling får stadig større vægt, hvilket gør det nødvendigt med en nyvurdering af forholdet mellem borgerne og staten, hvad angår varetagelsen af sociale forpligtelser;

128. er af den opfattelse, at sundhedsydelser kræver et højt kvalifikationsniveau og en overordentlig høj grad af ansvar hos plejepersonalet, hvilket skal anerkendes socialt og økonomisk; mener endvidere, at dette er den eneste måde, hvorpå kvalitetsniveauet kan fastholdes i længden og hvorpå det vil være muligt at rekruttere et tilstrækkeligt omfang af kvalificeret og motiveret plejepersonale;

*

* *

129. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Gennemførelse af rammeprogrammerne for forskning

P7_TA(2010)0401

Europa-Parlamentets beslutning af 11. november 2010 om forenkling af gennemførelsen af rammeprogrammerne for forskning (2010/2079(INI))

(2012/C 74 E/06)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens meddelelse om forenkling af gennemførelsen af rammeprogrammerne for forskning (KOM(2010)0187),

— der henviser til Kommissionens afgørelse af 23. juni 2009 om acceptkriterier for metoder til udregning af gennemsnitlige personaleomkostninger (C(2009)4705),

— der henviser til ekspertgruppens rapport om efterfølgende evaluering af det sjette rammeprogram (2002-2006) (»Rietschel-rapporten«) og den efterfølgende meddelelse fra Kommissionen (KOM(2009)0210),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. maj 2010 »Mere eller mindre kontrol? Den rette balance mellem de administrative kontrolomkostninger og fejlrisikoen« (KOM(2010)0261),

— der henviser til konklusionerne af 3. december 2009 fra Rådet (konkurrenceevne) om »vejledning vedrørende de fremtidige prioriteter for europæisk forskning og forskningsbaseret innovation« og konklusionerne af 26. maj 2010 fra Rådet (konkurrenceevne) om »forenklede og mere effektive programmer til støtte for europæisk forskning og innovation«,